

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาริมแม่น้ำปิง หน้า ส.น.ง.เทศบาล จ.ตาก
เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๒(บาย)

เทศน์ปกิเลส

ขอความกรุณาช่างภาพที่ได้เผด็จบ้างแล้วเมื่อสักครู่นี้ ในขณะที่เทศน์กรุณาอย่าถ่ายภาพและใช้เสียงรบกวนใด ๆ จะเป็นอันตรายต่อการเทศน์ ทั้งผู้เทศน์และผู้ฟังจะไม่ค่อยได้รับผลประโยชน์เท่าที่ควร จึงได้เรียนให้ท่านทั้งหลายได้ทราบสำหรับช่างภาพในเวลาเทศน์ว่าการต้องการความสงบ ผู้เทศน์ก็เทศน์ด้วยความตั้งใจเต็มไปดด้วยเมตตาต่อพี่น้องชาวไทย เฉพาะอย่างยิ่งชาวจังหวัดตากของเรา เป็นความมุ่งหมายอย่างยิ่งที่จะให้พี่น้องทั้งหลายได้ซาบซึ้งถึงธรรม และความจำเป็นแห่งชาติของเราซึ่งกำลังเผชิญอยู่เวลานี้ การเทศน์จึงเทศน์ด้วยความตั้งใจและเป็นกันเองกับพี่น้องทั้งหลาย และพี่น้องทั้งหลายผู้ฟังก็จะได้รับฟังเต็มเม็ดเต็มหน่วยแห่งธรรมทั้งหลายที่แสดงออกไป ด้วยเหตุนี้จึงสงวนความสงบสงัดมากในขณะที่เทศน์

วันนี้หลวงตามหาบัวได้มาเยี่ยมพี่น้องทั้งหลาย ที่ต่างท่านต่างมีความรักชาติของตน ๆ พร้อมกับท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัด ตลอดทางฝ่ายผู้กำกับกับการตำรวจ วันนี้รู้สึกว่าคุณผู้ทรงเกียรติทั้งหลายมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นต้น และพระสงฆ์มีท่านเจ้าคณะจังหวัด และพระสงฆ์จำนวนมากที่มารวมอยู่เวลานี้ มาอนุโมทนาสาธุการและมาเป็นผู้นำ เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของพี่น้องชาวไทยทั้งหลาย ให้ได้ดำเนินการงานเพื่อช่วยชาตินี้ด้วยความขี้มเข้มแจ่มใสชุ่มเย็นทั่วหน้ากัน และต่อไปนี้หลวงตากก็จะได้อธิษฐานอนุโมทนา กับพี่น้องทั้งหลายในการช่วยชาติคราวนี้

เพราะหลวงตากที่อุตสาหะพยายามมา ไปที่นั่นที่นี้ตั้งแต่เริ่มต้นวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๑ มาจนกระทั่งบัดนี้ ความเคลื่อนไหวไปมา การเทศน์ว่าการไม่มีเวลาหยุดหย่อนเลย เทศน์ทั่วประเทศไทยของเรา ที่มีความจำเป็น ซึ่งท่านผู้มีศรัทธารักชาติและรักศาสนาทั้งหลายเข้ามาเกี่ยวข้องนิมนต์ เราก็คือเป็นผู้มีความเมตตาเต็มหัวใจอยู่แล้ว ตั้งแต่เริ่มแรกที่จะมาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย จึงพอใจเคลื่อนไหวไปมา ทุกข์ยากลำบากสังขารร่างกายไม่อำนวยก็ตาม แต่จิตใจเต็มไปดด้วยความเมตตาอย่างแข็งแแกร่ง ไม่มีอะไรลดลงบ้างเลย จึงได้อุตสาหะพยายามไปที่นั่นที่นี้ เพื่อชี้แจงขอขบิณฑบาตสมบัตินเงินทองของพี่น้องทั้งหลายมาช่วยชาติของเรา ซึ่งเวลานี้กำลังตกอยู่ในภาวะคับขันทั่วประเทศ จึงจำเป็นต้องได้นำตัวออกมาเป็นผู้นำ

การเป็นผู้นำ พี่น้องทั้งหลายก็ต้องอยากทราบว่า ผู้นำนั้นเป็นพระประเภทใด ถ้าเป็นบุคคลก็เป็นบุคคลประเภทใด จึงอยู่ ๆ ก็มานำพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยเห็นหน้าเห็นตากันเลยก็มาเป็นผู้นำ ด้วยเหตุนี้ในปี ๒๕๕๑ นี้เป็นปีที่หลวงตากได้

เปิดปุมหลังให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เกี่ยวกับการนำพี่น้องทั้งหลาย จึงได้เปิดปุมหลังมาเป็นลำดับลำดับ ซึ่งแต่ก่อนไม่เคยมีไม่เคยเปิด การปฏิบัติศีลธรรมมากนัก ตั้งแต่วันอุปสมบทมาจนกระทั่งถึง ๒๕๓๘-๓๙-๔๐ ไม่เคยแสดงความรู้ความเห็นความเป็น การบำเพ็ญตลอดถึงผลของการบำเพ็ญได้มากนัก ไม่เคยแสดงให้ท่านผู้ใดทราบว่าเราบำเพ็ญตัวมาอย่างนั้น เราได้รู้ได้เห็นธรรมอย่างนั้นอย่างนี้ไม่เคยมี

แต่พอตกมาปี ๒๕๔๑ นี้เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะเปิดเผยตัวเองให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ เพราะเป็นผู้นำ ดังนั้นจึงได้เปิดปุมหลังให้ทราบโดยลำดับมา วันนี้ก็จะขอเปิดแต่เพียงสังเขปโดยย่อพอประมาณ เพราะเคยเปิดมามากต่อมากแล้ว แต่สำหรับพี่น้องชาวจังหวัดตากของเรา ยังไม่เคยได้ยินได้ฟังเรื่องของหลวงตาบัวซึ่งเป็นผู้นำอยู่เวลานี้ จึงขอเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบโดยย่อว่า

หลวงตาบัวเป็นสกุลชวานา พ่อแม่ทำไร่นามาประจำ จากนั้นก็ออกบวชอุปสมบทเป็นพระ ศึกษาเล่าเรียนได้ตามความมุ่งหมายที่ตั้งใจไว้แล้ว ก็ออกปฏิบัติบำเพ็ญคุณงามความดี นับแต่ศีล สมาธิ ปัญญา จนกระทั่งถึงธรรมที่เลิศเลอซึ่งพระพุทธรเจ้าทรงประทานไว้แล้ว ได้ตะเกียกตะกายปฏิบัติตนเรื่อยมา จนเต็มกำลังความสามารถในความปรารถนาทั้งหลายที่เราเรียนมานั้น เป็นความปรารถนาที่สูงที่สุดหรือว่าเกินภูมิแห่งวาทนาหรือรูปร่างของตัวซึ่งเป็นลูกชวานาก็ได้ ว่าปรารถนาอย่างสูงสุดคือ บวชในคราวนี้ต้องการเป็นพระอรหันต์เท่านั้น

ธรรมของพระพุทธรเจ้าทรงแสดงไว้คงเส้นคงวาเพื่อมรรคผลนิพพานล้วน ๆ ผู้ปฏิบัติตามศาสนานี้มีไม่น้อยเพียงไรเราไม่สนใจ สำหรับเราเองนั้นมีความมุ่งมั่นที่จะได้ปฏิบัติตนให้ถึงที่สุดจุดหมายปลายทางคือความสิ้นทุกข์โดยถ่ายเดียวในชาตินี้ จึงได้อุทิศสหายยามเสาะแสวงหาครูหาอาจารย์ ก็ไปเจอกับหลวงปู่มั่นซึ่งมีชื่อเสียงโด่งดังทั่วประเทศไทยมานานแสนนาน เมื่อเข้าไปถึงท่าน ท่านก็ประกาศธรรมคือมรรคผลนิพพานออกมาสด ๆ ร้อน ๆ ถอดออกมาจากจิตใจของท่านโดยตรง ทำให้เราเกิดความซาบซึ้งถึงใจขนาดที่ว่าตั้งแต่บัดนี้ต่อไป เรื่องมรรคผลนิพพานท่านก็เป็นผู้นำออกมาชี้แจง แสดงต่อเราเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว หากว่าท่านไม่รู้ไม่เห็นในธรรมที่แสดงนี้ ท่านจะแสดงออกมาไม่ได้ จึงเป็นความซาบซึ้งถึงใจ

จากนั้นมาก็ตั้งหน้าปฏิบัติเต็มเม็ดเต็มหน่วย สละเป็นสละตายในการปฏิบัติเรื่อยมา โดยไม่สนใจกับผู้อื่นผู้ใดจะยินดีหรือไม่ยินดี สนใจกับเราหรือไม่สนใจ แต่เราสนใจต่อการปฏิบัติเพื่อมรรคผลนิพพานที่พระองค์ทรงแสดงไว้แล้วอย่างสด ๆ ร้อน ๆ โดยถ่ายเดียวเท่านั้น จึงตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ ศีลเป็นที่แน่ใจตั้งแต่วันอุปสมบทมา ไม่เคยต่างพร้อย มีความชุ่มเย็นอบอุ้นจากศีลของตนตลอดมา ตั้งแต่การศึกษาเล่าเรียน

อยู่ จนกระทั่งก้าวเข้าสู่เวที เวทีนั้นคือสนามรบกับกิเลส ได้แก่ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงื้อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏเรื่อยมา

ไปอยู่อาศัยบ้านใดเมืองใด เพียงแต่ขออยู่ในเขตบ้านนั้นเมืองนั้น จังหวัดนั้นเท่านั้น แต่ที่อยู่อันจริง ๆ คือในป่าในเขาในถ้ำเงื้อมผาเรื่อยมา สละเป็นสละตายเพื่อมรรคผลนิพพานเท่านั้น ผลที่ปรากฏขึ้นโดยลำดับก็คือ สมาธิ จิตที่ไม่มีสมาธิเป็นจิตที่ว้าวุ่นขุ่นมัวไขว่คว้าในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้ภายในใจ สร้างความทุกข์ให้เกิดขึ้นด้วยอารมณ์นั้นอารมณ์นี้ ซึ่งมีแต่อารมณ์เป็นพิษเป็นภัย เช่น อารมณ์เกิดขึ้นจากความโลภ โลภไม่มีประมาณก็ก่อไฟเผาตัว ความรัก ความชัง ราคะตัณหา เกิดขึ้นไม่มีประมาณภายในจิตใจ ท่วมท้นตลอดเวลาก็เป็นเรื่องก่อไฟเผาตน ๆ

กิเลสเหล่านี้ถ้าไม่มีธรรมเป็นน้ำดับไฟเป็นเครื่องระงับ จิตจะมีความว้าวุ่นขุ่นมัวหยาบหามแต่กองทุกข์ตลอดเวลา ไม่ว่าชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำประการใดก็ตาม เพราะสิ่งนี้คือพินคือไฟ คือกิเลสก่อพินก่อไฟเผาหัวใจโลกไม่มีกลัวใครทั้งนั้น กลัวแต่ธรรมโดยถ่ายเดียว เราก็ได้พยายามบำเพ็ญจิตตภาวนาของเรา เพื่อกำจัดปิดเป่าพินไฟทั้งหลายมี ความโลภ ราคะตัณหา ความฉุนเฉียวขุ่นมัวภายในใจนี้ออกด้วยจิตตภาวนา ทำใจให้สงบเย็น สิ่งเหล่านั้นก็ค่อยจางไป ๆ

ความสงบเย็นใจ หลักของใจเริ่มปรากฏขึ้นเป็นความชุ่มเย็นขั้นที่สอง ขั้นแรกคือความอบอุ่นภายในศีลของตน ขั้นที่สองคือสมาธิ ความร่มเย็น ความผาสุกภายในใจ มีหลักใจมีความสงบคือสมถธรรม เป็นที่อยู่อาศัยของใจ ใจมีความผาสุกสบายอยู่ นี้เรียกว่าถ้าหากว่าการค้าขายก็เริ่มมีต้นทุนขึ้นมาแล้ว จากนั้นก็ก้าวเข้าสู่วิปัสสนา คือสติปัญญาพิจารณารู้แจ้งเป็นลำดับลำดับไปในสภาวะธรรมทั้งหลาย ซึ่งจิตใจไปเที่ยวเกาะเที่ยวผูกพันให้ปล่อยตัวเข้ามา ด้วยอำนาจแห่งสติปัญญากำจัดปิดเป่า แล้วสติปัญญาก็ค่อยแก้กล้าสามารถขึ้นมาเป็นลำดับ ประจักษ์ในหัวใจของเรา

ขอสรุปความเลยว่า สติปัญญาเมื่อแก้กล้าสามารถแล้ว ย่อมปล่อยทุกข์ไปเป็นลำดับลำดับ ตั้งแต่ทุกข์ชั้นหยาบ ๆ เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ตัวเอง ด้วยความว้าวุ่นขุ่นมัวแห่งความคิดของใจ จนกระทั่งถึงกิเลสอย่างกลาง อย่างละเอียด ซึ่งเป็นภัยต่อจิตใจ สติปัญญาได้กำจัดปิดเป่าชะล้างออกไปจนสิ้นสุด โดยไม่มีสิ่งใดเหลือภายในใจนี้เลย เรียกว่าได้เผาศพกิเลส ซึ่งเป็นตัวสร้างกองทุกข์ให้แก่สัตว์โลกทั้งหลาย ได้เผาที่หัวใจของเราเอง ไม่ปรากฏว่ามีกิเลสตัวใดแสดงตัวออกมาในนั้น เป็นใจที่บริสุทธิ์หลุดพ้นตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จ.ว. สกลนคร วันนั้นปรากฏประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่มทั่วแดนโลกธาตุ ในขณะที่กิเลสบีบบังคับครองหัวใจเรามาเป็น

ความหนักหน่วงถ่วงจิตอย่างมากมาย ได้ขาดสะบั้นลงในคืนวันนั้น เวลา ๕ ทุ่มพอดี นั้นเป็นวันเผาศพกิเลสให้สิ้นซากไปโดยสิ้นเชิง

จากนั้นมาก็บำเพ็ญประโยชน์แก่โลกเรื่อยมา การแนะนำสั่งสอนก็เริ่มสั่งสอนตั้งแต่นั้นเรื่อยมา แต่ไม่เคยได้พูดว่าตัวรู้ตัวเห็น การทำประโยชน์ให้โลกนับตั้งแต่การสงเคราะห์คนทุกข์คนจน เป็นลำดับขึ้นไปถึงการสร้างโรงร่ำโรงเรียน สถานสงเคราะห์ที่ราชการต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรา ช่วยเหลือกันไปเป็นลำดับ จนก้าวเข้าสู่โรงพยาบาล เวลานี้โรงพยาบาลที่ทางวัดได้สงเคราะห์มาแล้วรวมทั้งประเทศลาวกับประเทศไทยด้วยกันแล้วราวร้อยละเก้า นี่คือการเมตตาสงสารสงเคราะห์โลกเรื่อยมา ด้วยจุดปัจจัยไทยทานที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมากมาย ไม่เคยเก็บไว้เลยแม้แต่ชนิด มีแต่เสียสละด้วยความเมตตาเรื่อยมา

จนกระทั่งมาถึงวาระคือบ้านเมืองของเราเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำหาที่ออกไม่ได้ เราจึงได้หันหน้าเข้ามาช่วยเหลือเติมกำลังความสามารถของเรา ก่อนที่จะนำตัวออกมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้ จึงได้เปิดปุมหลังของตัวเองให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบว่า ผู้นำของท่านทั้งหลายที่นำอยู่เวลานี้ เป็นพระประเภทหัวชนฝาออกมาช่วย หรือเป็นพระประเภทใด เมื่อได้เปิดปุมหลังให้ฟังแห่งความเป็นมาของตัวเองแล้ว เราก็หายสงสัยสำหรับผู้ฟังจะเชื่อหรือไม่เชื่ออันเป็นตามจรตนิสัยของใครของเรา

หากว่าเชื่อว่าพระพุทธเจ้าเป็นพระพุทธเจ้าจริง พระธรรมเป็นพระธรรมจริง พระสงฆ์เป็นพระสงฆ์จริง มรรคผลนิพพานมีจริง เราก็ได้นำมรรคผลนิพพานอันสุดยอด ได้แก่ความที่เราปรารถนาถึงขั้นพระอรหันต์ เราได้สุดความปรารถนาแล้ว เราไม่ต้องการเป็นพระอรหันต์พิเศษอย่างใดอีกยิ่งกว่าที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ นี่หากว่าถ้าชาวพุทธของเราเป็นผู้ยอมรับความจริงแล้ว เราก็นำความจริงที่รับรู้ได้เห็นจากการปฏิบัติของเรามากน้อย ตั้งแต่สมาธิ ปัญญา วิมุตติหลุดพ้นเต็มหัวใจนี้ มาแสดงแก่พี่น้องทั้งหลายเวลานี้

ท่านผู้ฟังผู้ใดถ้ายอมรับว่าศาสนาพระพุทธเจ้า เป็นศาสนาที่เอกเลิศเลอ พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาที่เลิศเลอ แล้วมรรคผลนิพพานก็เกี่ยวเนื่องกับพระพุทธเจ้าเป็นผู้แสดงเสียเอง และผู้ปฏิบัติคือเราเองเราก็ปฏิบัติตามนั้น ได้ปรากฏความจริงตามนั้นอย่างสด ๆ ร้อน ๆ ภายในหัวใจเป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา คือใจนี้บริสุทธิ์พุทธโพ แล้วทุกอย่าง ตั้งแต่ขณะเผาศพกิเลสอยู่บนวัดดอยธรรมเจดีย์เวลา ๕ ทุ่มมาจนกระทั่งบัดนี้ ไม่มีความเคลื่อนไหวคลาดทำให้ระแวงแคลงใจแต่อย่างใดเลย ว่า กิเลสที่เราได้เผาศพมันเรียบร้อยแล้วตั้งแต่เวลานั้นวันนั้นเดือนนั้นปีนั้น เหตุใดจึงมาแสดงฤทธิ์เดชขึ้น

ให้เราเห็นอีกในขณะนี้ ไม่เคยมี มีแต่ความประจักษ์ใจว่าถึงแล้วแห่งแดนสมหวังที่เราปรารถนาไว้แล้วนั้น เพียงเท่านี้เต็มหัวใจ

จึงไม่มีอดีต ที่เราเป็นมาอย่างไรผ่านมาหมดแล้ว ไม่ไปกังวลกับมัน อนาคตต่อไปข้างหน้า เมื่อตายแล้วเราจะไปเกิดในภพใดภูมิใด เราก็กังวลปัญหา เพราะเราพอทุกอย่างแล้ว ปัจจุบันในหัวใจของเรานี่คือความพอในธรรมทั้งหลาย ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วไม่มีอดีตอนาคต มีแต่ความบริสุทธิ์พุทธโศสวางกระจ่างแจ้งครอบโลกธาตุ ตั้งแต่ขณะที่เผาศพกิเลสขาดสะบั้นลงไป จึงได้เห็นโทษของกิเลสในขณะนั้นว่า บาปมีมาตั้งแต่กาลไหน ๆ บุญ นรก สวรรค์ นิพพาน มีมาตั้งแต่กาลไหน ๆ

เหตุใดสัตวโลกจึงไม่เชื่อ เพราะกิเลสปิดบังความจริงทั้งหลายเหล่านี้ไว้ แต่ได้ปรากฏขึ้นที่ใจของเราทุกสัต์ทุกส่วนแล้วว่า บาป บุญ นรก สวรรค์ นี้พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้อย่างสด ๆ ร้อน ๆ เป็นอกาลโก ไม่มีคำว่าครีว่าล้าสมัยดังที่กิเลสเสกสรรปั้นยอดตัวของมันขึ้นว่าเป็นของจริง แล้วลบล้างความจริงคือมรรคผลนิพพาน บาป บุญ นรก สวรรค์ นี้ลงไปไม่ให้มีเหลือ ศาสนาของพระพุทธเจ้าเป็นความจริงอย่างนี้ ได้ประจักษ์แล้วในใจ

บาปเราก็ไม่สงสัย บุญไม่สงสัย นรกทุกหลุมไม่สงสัย สวรรค์ก็ชั้นไม่สงสัย นิพพานไม่สงสัย ตลอดภพภูมิต่าง ๆ พวกเปรตพวกผี เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม ที่อยู่สวรรค์ชั้นนั้น ๆ พรหมโลกชั้นนั้น ๆ ตลอดพวกเปรตพวกผีที่อยู่ตามกำเนิดตามภพชาติของตน ที่เสวยกรรมตามลำดับลำดับมา เราก็กังวลใจ ได้ประจักษ์แล้วในหัวใจนี้ แม้พระพุทธเจ้าจะประทับอยู่ข้างหน้าเราก็กังวลใจ เพราะเป็นของอันเดียวกัน รู้เหมือนกัน เห็นอย่างเดียวกัน ไม่มีสองพอที่จะนำแง่ใดมาวัดมาเหียงเทียบเคียงซึ่งกันและกัน เพราะมีอันเดียว คือรู้แจ้งเห็นจริงตามสิ่งที่มีอยู่ทั้งหลายอย่างเดียวกันแล้วก็ไม่ต้องถามกัน

นี่ละพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าของเรา เป็นศาสนาที่แสดงความจริงอย่างสด ๆ ร้อน ๆ แก่พี่น้องชาวพุทธเรา ขอให้สติตั้งระลึกตนรู้ตนอยู่เสมอว่า เวลานี้เราได้เกิดเป็นชาวพุทธ คือเกิดเป็นมนุษย์มาแล้ว ยังได้นับถือพระพุทธศาสนา ได้ประพฤติปฏิบัติตามนี้เรียกว่า เรามีวาสนาเต็มหัวใจของเราแล้ว อย่าได้ประมาทนอนใจ ให้พากันสร้างบุญสร้างกุศล แล้วละบาปบำเพ็ญบุญ อย่าได้เชื่อกิเลสที่มันหลอกลวงว่าบาปไม่มี ตัวผู้สร้างบาปจริง ๆ คือเรา ตัวที่จะขวนความทุกข์ความเดือดร้อนจากผลแห่งการสร้างบาปนั้นก็คือเรา มาแผดเผาเราในภพต่าง ๆ ที่เราจะเคลื่อนย้ายจากอภพแห่งความเป็นมนุษย์นี้ไป

เราทำความดีจะไปเกิดสวรรค์ชั้นพรหมที่ไหนนั้น ไม่ต้องมีคนบอกกรูหมายป้ายทาง บาปจะพาไปเองในนรก บาปเป็นที่แน่นอนต่อทางต่ำทั้งหลาย ตั้งแต่พื้น ๆ จนกระทั่งถึงนรกอเวจี นี่เป็นสายทางแห่งคนสร้างบาปจะไปโดยถ่ายเดียวเท่านั้น โดยไม่มีผู้ใดจุดลากเอาไว้ ไม่มีผู้ใดบอกทางก็ตาม บาปของตัวเองนั้นและจะเป็นผู้จุดลาก หรือเป็นธรรมชาติที่จุดลากผู้ทำบาปกรรมลามกนั้น ให้ถึงจุดแห่งกรรมของตนที่จะเสวยในสถานที่นั้น ๆ คำว่าสถานที่นั้น ๆ นั้นหมายถึงนรก มีหลายหลุมหลายบ่อ กระเทือนทั่วแดนโลกธาตุมานานที่พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ทรงแสดงไว้ ว่านรกมีถึง ๒๕ หลุม นี่คือศาสตารงค์เอกทุก ๆ พระองค์แสดงไว้เป็นแบบเดียวกัน ไม่มีคลาดเคลื่อนต่างกันเลย เพราะธรรมชาตินี้มีอย่างนั้นมาตั้งเดิม

พระพุทธเจ้าองค์ใดมาตรัสรู้ ก็มาเห็นสิ่งที่มีอยู่ตั้งเดิมนี่เหมือนกัน การแนะนำสั่งสอนสัตว์โลกจึงสั่งสอนแยกแยะให้แปลกต่างกันไปไม่ได้ นี่คือเรื่องของบาป ผู้สร้างบาปจะสร้างด้วยเหตุผลกลไกอะไรก็ตาม ในที่แจ้งที่ลับ คดโกงรีดไถกลมายาต่าง ๆ ที่โลกเขาไม่เห็นก็ตาม แต่ตัวผู้ทำนั้นแลเป็นผู้เห็นเป็นผู้รู้เป็นผู้สร้างบาปขึ้นมา แล้วกรรมของผู้ทำนั้นและจะเป็นผู้จุดลากผู้ทำลงไป โดยไม่มีที่แจ้งที่ลับ โดยไม่มีใครมาเป็นสักขีพยานแต่บาปแต่กรรมของตนนั้น หากเป็นเครื่องจุดเครื่องลากตนเองโดยไม่ต้องไปถามใคร ใครสร้างบาปมากน้อยเพียงไร ผลแห่งบาปนั้นจะให้ความทุกข์ความทรมานตามอำนาจแห่งกรรมชั่วของตนเป็นลำดับลำดับ

ผู้ทำกรรมอันหนักมากก็ต้องไปตกนรกหลุมมหันตทุกข์ ท่านเรียกว่าถ้าจำไม่ผิดเรียกว่า โลกกันตรนรก เพราะเราก็อ่านมาหลายปีแล้วจำไม่ค่อยได้ แต่ความจริงที่มีอยู่เป็นอยู่เหล่านี้เราไม่สงสัย เพราะมีชื่อมีนามก็เห็นอยู่รู้อยู่แล้ว จำเป็นอะไรจะต้องไปหาชื่อหานาม เช่นความทุกข์ความร้อนไม่ต้องมีชื่อมีนาม ก็ประจักษ์อยู่ในหัวใจของเราทุกคน ความสุขความสบายไม่ต้องมีชื่อมีนามก็ประจักษ์อยู่ในหัวใจของคน บุญบาปที่เราสร้างเอาไว้ที่จะไปแผดเผาเราให้เป็นความทุกข์ความทรมาน เราก็ประจักษ์อยู่ในตัวของเรา เพราะกรรมเป็นของเรา การสร้างคุณงามความดีก็ประจักษ์อยู่กับตัวของเรา จึงไม่จำเป็นจะต้องไปถามชื่อถามนามมันก็ได้ บาปสร้างลงไปไม่ต้องถามชื่อถามนามถามโคตรถามแม่ มันเป็นบาปต่อบุคคลผู้ทำอยู่นั้นแล จึงให้พากันระมัดระวัง

นรกมีหลายหลุมมีหลายชั้นหลายภูมิ ตามอำนาจแห่งกรรมหนักเบาต่างกัน นี่พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ทรงแสดงไว้อย่างนี้ เราเป็นชาวพุทธให้ระมัดระวังให้เชื่อพระพุทธเจ้า ทุก ๆ พระองค์ทรงสอนแบบเดียวกันนี้ ไม่มีคำว่าโกหกหลอกลวงเหมือนกิเลสที่มันกำลังต้มตุ๋นโลกเรื่อยมา เช่น พระพุทธเจ้าสอนว่าบาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี พรหมโลก นิพพานมีอย่างนี้ กิเลสจะลบล้างทั้งหมดว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี ๆ ทั้ง ๆ

ที่สิ่งเหล่านั้นลบลบไม่ได้ แต่มันก็มาลบลบหัวใจของสัตว์โลกให้เชื่อตามมันว่าบาปบุญนรก สวรรค์ไม่มีจนได้นั้นแล ให้เราระวังความโกหกมายาที่กิเลสมันหลอกหลวงพวกเรา เรา เป็นชาวพุทธอย่าเชื่ออะไรง่าย ๆ ให้มีเหตุมีผล แล้วสำรวจปฏิบัติตนตามแนวทางแห่ง ธรรมที่ท่านทรงสั่งสอนไว้

เราเกิดมาในชาตินี้เป็นชาติที่เหมาะสมแล้ว ได้เกิดเป็นมนุษย์และได้พบพระพุทธ ศาสนา ได้นับถือพุทธศาสนา แล้วให้เทิดทูนพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ยิ่งกว่า การเทิดทูนกิเลสโดยความเชื่อตามกิเลสดังที่เคยเป็นมา เพราะกิเลส คำว่ากิเลส ๆ นั้น คือความปิดบังอันมืดตื้อภายในใจของสัตว์ มันไม่ให้มองเห็นอะไร สิ่งเหล่านั้นจะมีอยู่ มากน้อยเพียงไรมันไม่ยอมให้เห็น เช่นเดียวกับคนตาบอด วัตถุสิ่งของที่ควรแก่สายตา จะเห็นนั้น คนตาบอดมองเห็นไม่ได้ กิเลสปิดตาอย่างเดียวใจของเราก็มืดบอดไปหมด นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน มีมาตั้งกัปตั้งกัลป์ มันก็ลบล้างว่าไม่มีอย่างนี้จนได้ นี้ คือความมืดตื้อที่กิเลสมาปิดบังหัวใจของเรา ให้ระมัดระวัง ให้เอาความสว่างกระจ่าง แจ่มแห่งธรรมของพระพุทธเจ้ามาเป็นเครื่องกำจัดสิ่งเหล่านี้

พระพุทธเจ้าแสดงว่า บาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี นิพพานมี นี่คือการทรงไว้ แล้วในธรรมเหล่านี้ ไม่ได้มาโกหกโลก นำธรรมที่ทรงไว้แล้ว รู้แล้วเห็นแล้วนี้มาสั่งสอน สัตว์โลก เราผู้เป็นคนหูหนวกตาบอดขอให้เชื่อผู้หูดีตาดีคือพระพุทธเจ้า ลงที่ทรงพระ นามว่าโลกวิทู รู้แจ้งเห็นจริงโลกโดยประการทั้งปวง ไม่มีสิ่งใดปิดบังลบล้างพระญาณหยั่ง ทราบของพระองค์เลย นี่ละนำธรรมที่ทรงรู้แจ้งเห็นจริงนี้มาสั่งสอนสัตว์โลกให้ดำเนิน ตามท่าน ว่าบาปมีอย่าให้กิเลสมาหลอกว่าบาปไม่มี บุญมีอย่าให้กิเลสมาหลอกว่าบุญ ไม่มี ทำบาปเป็นบาป ทำบุญเป็นบุญ อย่าให้กิเลสมาหลอกว่าทำบาปไม่เป็นบาป ทำบุญ ไม่เป็นบุญ นรกมีกิเลสมาหลอกว่านรกไม่มีอย่างนี้ อย่าให้เป็นไปตามกิเลส ให้เป็นไป ตามธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงสอนในสิ่งเหล่านี้ทั้งดีทั้งชั่ว มีสมบูรณแบบมากก็กัปก็กัลป์ แล้ว ไม่เคยเคลื่อนไหวไปที่ไหนเลย

เช่น คำว่านรก มีมากก็กัปก็กัลป์นับไม่ได้เลย พระพุทธเจ้าตรัสรู้มาองค์ใดก็มาเห็น นรกอย่างเดียวกันหมด เพราะมีมาก่อนพระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้ว ว่าสวรรค์มีกี่ชั้น ท่าน แสดงไว้ถึง ๖ ชั้น ก็มีมาตั้งเดิมแล้วไม่มีใครลบล้างสวรรค์ได้ พรหมโลก นิพพาน ก็มี มากก็กัปก็กัลป์แล้วไม่มีใครลบล้างได้ นี่พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ท่านทรงสอนไว้ อย่างนี้ เป็นสิ่งที่มีมาตั้งเดิม อย่าให้กิเลสตัวมืดบอดมันลบล้างได้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี แล้ว สอนความกล้าหาญชาญชัย ความคึกคะนอง ความลืมนื้อลืมนตัว ใส่หัวใจเรา ให้ ประพฤติตนแบบเหลวแหลกแหวกแนว ทำความชั่วช้าลามกแก่ตนตลอดไป แล้วจะ สร้างความลุ่มจมในขณะเดียวกันเป็นลำดับไป ผลที่ได้รับเป็นความทุกข์ความทรมาน

กิเลสมันไม่มารับ เราเองผู้เชื่อตามกิเลสหลงกลของกิเลสนี้ต่างหาก เป็นผู้ที่จะรับผลแห่งกรรมชั่วของตน จึงขอให้พากันระมัดระวังให้ดี

เฉพาะอย่างยิ่งที่หลงตามมาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ ทางด้านวัตถุเราก็วางเป็นพื้นฐานเพื่อช่วยชาติของเรา ในทางปลายเหตุคือซ่อมแซมสิ่งที่บกพร่อง เช่น ทองคำ เงินสด ดอลลาร์ เหล่านี้ เพื่อช่วยเหลืออุดหนุนสิ่งที่บกพร่อง แต่สำคัญที่เราจะช่วยในทางตรงคือต้นเหตุนั้น ได้แก่การประพุดติเนื้อประพุดติตัวของเรา ขอให้ต่างคนต่างรู้เนื้อรู้ตัวตั้งแต่บัดนี้ต่อไปว่า ที่บ้านเมืองของเราโยกคลอนหวั่นไหวถึงขั้นจะล่มจะจมไปนั้น เพราะเราลืมตัวฟุ้งเพื่อเห่อเหิมสุรุษสุร่ายในการอยู่การกินการใช้การสอยไม่มีประมาณ แล้วก็ทำลายตัวเองและชาติไทยของเรา จากความสุรุษสุร่ายของเรา ซึ่งแต่ละคน ๆ ก็ทำแบบเดียวกัน ทีนี้ให้ปรับตัวเสียใหม่ เป็นคนประหยัดมัธยัสถ์

ประหยัดมัธยัสถ์ คือไม่ให้ลืมเนื้อลืมตัว การอยู่ก็อยู่พอเหมาะพอดีอยู่พอประมาณ อย่าสร้างเสียจนล้นโลกสิ้นสงสาร สร้างหอปราสาทราชมณเทียรตึกแถวยาวเหยียดเป็นกิโล ๆ สร้างไว้เพราะอำนาจของกิเลส ความโลภมันดึงไปให้ได้มาก ๆ สร้างมาก ๆ ความหวังก็หวังรำหวังรวย เวลาสร้างลงไปมาก ๆ แล้วกิเลสมันจะวาดภาพหลอกเราไปว่า เวลาสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วคนจะเข้าไปอยู่อาศัย เก็บค่าเช่าห้องนั้นเท่านั้น ๆ ทีนี้เมื่อเวลาสร้างเสร็จลงไปแล้ว สองสามคนก็ไม่เข้าอยู่ในห้องของเราที่สร้างเป็นจำนวนเงินหลาย ๆ ล้านบาท

แล้วเงินจำนวนนี้ที่เราหามาได้ หามาด้วยทรัพย์สมบัติที่มีอยู่ของเราก็ก็น่าดี ยังไปกู้ยืมธนาคารเขามาก่อมาสร้างหุหุหุไฟฟ้า เพราะกิเลสความโลภมากความหวังมากนั้น จูงไปลากไป โดยไม่คำนึงถึงความทุกข์ร้อนที่จะเกิดขึ้นมาแก่ตัวในภายหลังเลย เมื่อไม่สมหวังแล้วความทุกข์ทั้งหลายเหล่านี้ก็ท่วมท้นเข้ามาสู่จิตใจของเรา เป็นความทุกข์ ความทรมาณอย่างยิ่ง นี้เรียกว่าความสุรุษสุร่าย ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ความทะเยอทะยาน ความไม่รู้เนื้อรู้ตัว อยากให้เขาชมเชยสรรเสริญว่าเป็นผู้มั่งผู้มี มีหน้ามีตา ครั้นแล้วหน้าตามันก็อยู่อย่างนั้นแหละ แต่หัวใจมันเป็นฟืนเป็นไฟเผาไหม้เพราะความไม่สมหวังนี้มีมากต่อมาก เพราะความไม่รู้จักประมาณ

เพราะฉะนั้นจึงให้มีความรู้จักประมาณ ให้มีความประหยัดมัธยัสถ์ อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมดังที่กิเลสหลอกมาแล้วเห็นประจักษ์อยู่อย่างนี้ ไปที่ไหน ๆ เห็นแต่คนหมดหวัง ๆ เพราะสร้างความหวังสร้างความโลภไว้แล้ว ไม่เป็นไปตามความอยากความทะเยอทะยาน ความหวังนั้นกลายเป็นความผิดหวัง ความผิดหวังกับความทุกข์มาด้วยกัน ก็เกิดความทุกข์ความทรมาณ นี้ประการหนึ่งที่ทำให้ต่างคนต่างประหยัด อย่าลืมเนื้อ

ล้มตัว ซึ่งเป็นการเซดซูเมืองไทยของเราขึ้นทุกแห่งทุกหน ของทุกผู้ทุกคนที่ช่วยกัน
ประหยัด

การกินก็ให้รู้จักประมาณ อย่ากินแบบจิบ ๆ จิบ ๆ กินไม่หยุดไม่ถอยกินตลอดเวลา อันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี มีแต่ของดีทั้งหมด เงินในกระเป๋าหมดไปเท่าไรเพราะความฟุ้งเพื่อห่อคะนองของตัวไม่รู้ นี่ก็ทำลายเศรษฐกิจชาติบ้านเมืองของเรา ให้เอนเอียงและล้มจมไปได้ เมื่อคนไทยทั้งชาติมีนิสัยแบบเดียวกันแล้วเป็นการทำลายไปด้วยกัน

การใช้การสอยก็เหมือนกัน ให้รู้จักความพอเหมาะพอดี การแต่งเนื้อแต่งตัวเครื่องใช้ไม้สอย รถรา เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้ประหยัดมัธยัสถ์ พออยู่พอใช้พอสอย เป็นความเหมาะสมแล้วไม่สรุ่ยสร้อย ทำลายตัวเองและทำลายชาติของตัวเองไปโดยลำดับเช่นเดียวกัน สามประการนี้เป็นประการสำคัญที่เราจะปรับเนื้อปรับตัวของเรารู้ความพอเหมาะพอดีกับเราเป็นชาวพุทธ

ชาวพุทธไม่ใช่ชาวฟุ้งเพื่อห่อเหิม ความรู้จักประมาณคือชาวพุทธ คนรู้จักประมาณ อยู่รู้จักประมาณ กินรู้จักประมาณ ใช้สอยรู้จักประมาณ ย่อมนำความสุขความสงบเย็นใจมาให้เรา แต่เลยประมาณนี้แล้วเป็นเรื่องเลยเถิดเตลิดเปิดเปิง ทำความทุกข์ให้แก่เราด้วยกันทั้งนั้น นี่เป็นจุดสำคัญ

จุดที่สี่คือการคบค้าสมาคมกับเพื่อนฝูง เพราะมนุษย์เราซี้ซลาดอยู่คนเดียวไม่ได้ ต้องคบค้าสมาคมกับเพื่อนฝูงตลอดไปทั่วไปประเทศไทยและทั่วโลกดินแดน เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงต้องได้เลือกเฟ้นบุคคลที่ควรคบหรือไม่ควรคบ พวกเป็นคนพาลสันดานหยาบ พวกยาเสพติดนี่ยิ่งแล้ว ให้ระวังยาเสพติด อันนี้ทำลายได้ทั้งนั้น เฉพาะเด็กนักเรียนนักศึกษา ตั้งแต่ประถมขึ้นไปถึงมัธยมนี้ยิ่งรวดเร็วที่สุดกับพินกับไฟกองยาเสพติดนี้ ถ้าใครได้ลงติดไปแล้วนั้นแก้ไม่ออก เขียนใบตายให้เลยทั้ง ๆ ที่ชีวิตยังอยู่แต่คนนั้นหมดความหมายไปแล้ว ขอให้ลูกหลานทั้งหลายได้ระมัดระวัง ยาเสพติดนี้เป็นภัยอย่างร้ายแรง เรียกว่ามหากภัยต่อชาติไทยของเรา

เด็กมีจำนวนเท่าไรถ้าลงติดยาเสพติดนี้แล้ว เด็กเหล่านี้เป็นป่าช้าฝังดิน หมดคุณค่าหมดราคา ทำลายชาติบ้านเมืองโดยถ่ายเดียว ที่จะมีหวังเซดซูชาติบ้านเมืองเพราะยาเสพติดนี้ไม่มี นักศึกษาทั้งหญิงทั้งชายก็เหมือนกันให้พากันระมัดระวังให้มาก ให้ถือว่ายาสเสพติดนี้เป็นมหากภัย ไม่มีขึ้นตีแม่แต่น้อย เราอย่าไปหาทางระบายออกจากทุกข์ด้วยการกินยาเสพติด ยิ่งเพิ่มโทษหนักเข้าไป ความทุกข์ร้อนมีด้วยกันทุกคน สัตว์เดรัจฉานเขาก็มีความทุกข์ มนุษย์เราก็มีความทุกข์ แต่อย่าไปหาระบายความทุกข์ก่อความทุกข์ด้วยการกินยาเสพติด นี่เพิ่มโทษเข้าไปถึงขั้นหมดความหมายอย่างร้ายแรงต่อตัวบุคคลแต่ละคน ๆ นี่เป็นมหากภัยต่อชาติไทยของเรา

ขอให้พี่น้องทั้งหลายมีลูกหลานเป็นสำคัญ ซึ่งกำลังจะก้าวหน้าเขตชุมชนบ้านเมืองต่อไป อย่าให้ชาติสะบั้นและเป็นการทำลายชาติบ้านเมืองลงในขณะเดียวกันที่ยาเสพติดเข้าถึงตัว ให้ระวังตอนนี้ให้มาก เวลานี้กระเทือนทั่วประเทศไทย ราชการงานเมืองก็ปกครองไม่หวาดไม่ไหว สอดส่องดูแลไม่ไหว เพราะอันนี้เข้ามาทุกซอกทุกมุม แม้ที่สุดโรงร่ำโรงเรียนมันก็เข้าได้ เรือนจำมันก็ยังเข้าได้ พิจารณาซิ เรือนจำเป็นที่กักขังนรกทั้งเป็นอยู่แล้ว ยาเสพติดยังแทรกเข้าไปได้ มันเก่งไหม เพราะฉะนั้นเราจึงต้องระวังให้มาก

เราไม่ใช่เป็นนักโทษในเรือนจำ เหตุใดจะให้ยาเสพติดนี้เข้ามาเกี่ยวพันทำลายตัวของเรา ไม่สมควรอย่างยิ่ง ให้ระมัดระวังให้มากทุก ๆ คน อันนี้เป็นสำคัญมากต่อชาติไทยของเรา นี่เป็นสิ่งที่น่าวิตกพิจารณา หลวงตาจึงได้มาประกาศสอนลูกหลานพี่น้องทั้งหลายให้ทราบ ว่า นี่คือนรกภัยต่อชาติไทยของเรา อย่าแตะต้อง อย่าคุ้นเคย ให้เห็นเป็นยาพิษอันร้ายแรงที่สุดต่อชาติบ้านเมืองของเรา ให้พยายามกำจัดปิดเป่า อย่าคุ้นอย่าสนิท

คนที่มียาเสพติดติดตัวนั้น เขาหวังจะมาสังหารทำลายชาติไทยของเรา รายได้ก้าวเข้ามานั้นคือเพชรฆาตทำลายชาติไทยของเราด้วยยาเสพติด อย่าคุ้นอย่าสนิท อย่าไปซื้อเป็นอันขาด แม้เขาจะให้เฉย ๆ ก็อย่าถือมาติดตัว เพราะนั่นเป็นยาพิษ สลัดปิดทึงทันที้ นี่คือนรกภัย ให้เข้าใจอย่างนั้น เราอย่าไปคุ้นกับมัน มันมาหลายด้านหลายทางมาทุกซอกทุกมุมระวังไม่หวาดไม่ไหว เจ้าหน้าที่ที่กอกจะแตกอกจะระเบิด เพราะยาเสพติดนี้สำคัญมากที่สุด เป็นการทำลายชาติไทยของเรา ร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่ผิด ให้ลูกหลานทั้งหลายพากันระมัดระวังให้มาก นี้อันหนึ่งที่เป็นภัยต่อชาติไทยของเรา วันนี้ได้พูดมาหลายแง่หลายกระทรวงเพื่อให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ

อันดับต่อไปให้สร้างเรื่อนใจ ไปที่ไหนเราไม่เคยปล่อยวางในการแนะนำสั่งสอนธรรมเข้าสู่ใจเพื่อเป็นสรณะของใจแก่พี่น้องชาวพุทธเราเลย ต้องแสดงเสมอ เพราะนี้เป็นหลักสำคัญมากที่เดียวกับจิตใจของเราทุก ๆ คน คือธรรม คำว่าธรรมนั้น คือธรรมชาติที่ให้ความอบอุ่นตายใจ ฟังเป็นฟังตายได้กับจิตของผู้มีธรรม เช่น เราระลึกพุทโธก็ดี ธัมโมก็ดี สังโฆก็ดี คือเราระลึกถึงธรรมอันอบอุ่นเข้าสู่ภายในใจของเรา นี่คือนเรื่อนของใจที่ฟังของใจ ฟังได้ทั้งเป็นทั้งตายทุกที่ทุกสถานทุกภพทุกชาติ อาศัยธรรมเป็นเครื่องเชิดชู เป็นเครื่องชกแจง เป็นเครื่องพาดำเนินไป แล้วเราจะไปสู่สถานที่ดีคติที่เหมาะสม จึงขอให้สร้างความคิดคือธรรมนี้เข้าภายในใจ

วันหนึ่งคืนหนึ่งการให้ทานการเสียสละตามนิสัยของชาวพุทธเรา อย่าได้ปล่อยว่าง การให้ทานวันหนึ่งสร้างความอบอุ่นแก่จิตใจของเราได้มากมาย เป็นนิสัยฝังใจ

กลายเป็นคนใจบุญติดตัวอยู่ตลอดเวลา แม้เราจะทุกข์จนขั้นแค้นขนาดไหน ขออย่าให้ทุกข์ด้วยขาดธรรมภายในใจ ธรรมภายในใจนี้เป็นเครื่องข่มเย็นแก่จิตใจของผู้มีธรรม สมบัติเงินทองข้าวของจะมีมากน้อยนั้นเป็นเครื่องอาศัยทางร่างกาย แต่ธรรมคือบุญคือกุศลนี้เป็นเครื่องอาศัยและอบอุ่นภายในจิตใจ ขอให้พากันสร้างเสมอ ให้ยึดหลักนี้ไว้ให้ดี

ไปที่ไหนอย่าปล่อยอย่างวางพุทธโธ หรือธัมโม หรือสังโฆ ระลึกขู่อยู่ภายในใจเสมอ แล้วมีสติธรรม สติ ความระลึกตัว คนระลึกตัวได้ย่อมจะระลึกได้ทั้งบาปทั้งบุญ การกระทำดีชั่วสติมีย่อมระลึกได้ งดเว้นได้ในสิ่งที่ไม่ดี ทำได้ในสิ่งที่ดีทั้งหลายด้วยความมีสติ ปัญญาธรรม ให้พิจารณาไตร่ตรองเสียก่อนก่อนที่จะประกอบหน้าที่การงาน คบค้าสมาคมกับเพื่อนกับฝูงหรือกับใครก็ตาม ให้ใช้ปัญญาพิจารณาพิจารณาก่อนว่าควรคบหรือไม่ควรคบ ควรทำหรือไม่ควรทำในสิ่งต่าง ๆ อย่าทำแบบพรวดพราด แบบความทะเยอทะยาน แบบความอยาก มีแต่อยากทำแต่ไม่คำนึงถึงความดีชั่วไม่เป็นของดีเลย ไม่ใช่ชาวพุทธ

ชาวพุทธต้องมีสติธรรม ปัญญาธรรม คอยกำกับความเคลื่อนไหวแห่งการกระทำของตนทุกด้าน นี้เรียกว่าผู้มีธรรมในใจ แล้วไปที่ไหนให้ระลึกพุทธโธ ธัมโมหรือสังโฆอยู่เสมอภายในใจ นี้เรียกว่าสร้างหลักใจ เพราะใจนี้เป็นผู้จะพาให้เกิดให้ตายในภพชาติต่าง ๆ สำหรับร่างกายนี้เขาจะหมดความหมายในเวลาสิ้นลมไปแล้ว พอสิ้นลมไปแล้วหมดความหมายทันที เขาเรียกว่าคนตาย แต่ใจนี้ไม่ตาย ต้องแหวกว่ายไปตามบุญตามกรรมของตน ใครมีกรรมชั่วก็ไปตามกรรมของตน เสวยความทุกข์ความเดือดร้อน ผู้มีกรรมชั่วมักเท่าไรกรรมนั้นยิ่งมัดคนนั้นให้ได้รับความทุกข์ความทรมาน จนกว่าจะสิ้นกรรมเมื่อใดแล้วถึงจะพ้นจากทุกข์ออกมาได้โดยลำดับ

บุญเมื่อเราสร้างไว้ดีแล้วก็ไปเครื่องส่งเสริมเราให้ไปสู่สถานที่ดีในภพชาติต่าง ๆ มีแต่บุญมีแต่ธรรมทั้งนั้นพาเราไป เพราะใจไม่เคยตาย ท่านจึงเรียกว่าใจนี้คือนักท่องเที่ยว จะเที่ยวไปเกิดในภพนั้นภพนี้ พวกกบ พวกเขียด หมู หมา เป็ด ไก่ เกิดได้หมดตลอดเป็นเปรตเป็นผีลงนรกอเวจี คือใจดวงเดี่ยวนี่แลเป็นผู้พาไป เพราะอำนาจแห่งกรรมดีชั่วพาให้ไป จึงต้องได้เลือกเฟ้นในกรรมที่จะทำ อย่าทำความชั่วซ้ำลามกจะเป็นภัยเผาตัวเอง เป็นข้าศึกศัตรูต่อตัวเราเอง ให้สร้างคุณงามความดีซึ่งจะเป็นที่ฝากเป็นฝากตายของเราได้ นี้เรียกว่าชาวพุทธ เป็นผู้มีธรรมภายในใจ ให้มีธรรม พุทธโธ ธัมโม สังโฆ และสติธรรม ปัญญาธรรม ติดตัวอยู่เสมอ เราจะรู้ผิดถูกดีชั่วต่าง ๆ แล้วจะดำเนินตนไปด้วยความปลอดภัยในหน้าที่การงานทั้งหลาย ไม่ล่อแหลมต่ออันตราย

วันนี้ได้พุทธธรรมะให้พี่น้องทั้งหลายได้ฟังทั่วถึงกัน โดยเน้นหนักทางด้านจิตใจ เป็นสำคัญ เพราะนี่สำคัญมากที่สุดยิ่งกว่าวัตถุต่าง ๆ เช่น เรานำวัตถุมาช่วยชาติเหล่านี้ ก็เป็นสิริมงคลแก่ชาติไทยของเรา แต่สำคัญก็คือนาธรรมเข้าสู่จิตใจ เพื่อจะให้ใจเป็นรากฐานสำคัญ แล้วรักษาชาติบ้านเมืองและทะนุบำรุงชาติบ้านเมืองของเรา ให้สมบูรณ์พูนผลขึ้นเป็นลำดับ เพราะอำนาจแห่งธรรมเกื้อหนุนด้วยการทำที่ถูกที่ดี บ้านเมืองของเราจะได้รุ่งเรือง เพราะหัวใจของชาวพุทธแต่ละดวงมีหลักธรรมเป็นเครื่องประกันตัว ความประพฤติหน้าที่การงานต่าง ๆ ให้มีธรรมคือความถูกต้องดีงาม สติธรรม ปัญญาธรรม เป็นเครื่องกำกับเสมอ เราจะมีใจความแคล้วคลาดปลอดภัยไปโดยลำดับที่เกี่ยวกับชาติบ้านเมือง ชาติของเราก็จะเจริญรุ่งเรืองเป็นลำดับไป

เพราะเวลานี้เรากำลังช่วยชาติของเรา ดั่งพี่น้องชาวจังหวัดตากและแถวใกล้เคียง ได้มาร่วมมือร่วมใจบริจาคกันคราวนี้ ก็เพื่อการช่วยเหลือหนุนชาติของเราให้กระเดื่องขึ้นมาเป็นลำดับ เพราะการเสียสละของพี่น้องชาวไทยทั้งหลายนั้นแล หลวงตาจึงขอขอบคุณและอนุโมทนาแก่พี่น้องทั้งหลายอย่างถึงใจกับทุก ๆ ท่านด้วย

สำหรับหลวงตาเองนั้นก็ดังที่ได้เรียนให้ทราบแล้วว่า เราไม่หวังสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้ เราพอหมดทุกสิ่งทุกอย่าง ปล่อยวางหมดแล้ว เหลือแต่ใจที่บริสุทธิ์หลุดพ้นธรรมเต็มหัวใจ ธรรมดวงพอแล้วเต็มหัวใจเท่านั้น มีแต่ความเมตตาครอบโลกธาตุ จึงได้หันหน้าเข้ามาช่วยชาติไทยของเราด้วยความเมตตาล้วน ๆ หนักเบาเล็กน้อยที่ไหนก็ตะเกียกตะกายไป เคลื่อนไหวไปที่ไหนก็เพื่ออุ้มชาติบ้านเมืองของเรา เราไม่ได้เพื่ออุ้มหลวงตาบ้วนะ อุ้มพี่น้องชาวไทยของเราให้ขึ้นจากหล่มลึก ด้วยการเชื่อเชิญ ด้วยการบิณฑบาต ด้วยการแนะนำสั่งสอนต่าง ๆ ที่จะเป็นสิริมงคลเกื้อหนุนชาติไทยของเรา ให้มีความเจริญและแน่นหนามั่นคงขึ้นเป็นลำดับ

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบว่า ความเคลื่อนไหวของหลวงตาบ้วนเวลานี้ กระเทือนทั่วประเทศไทย ออกทางทีวี หนังสือพิมพ์ วิทยุ ว่าช่วยบ้านช่วยเมือง เราช่วยจริง ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีปิดบังลึกลับ สมบัติเงินทองที่มีมามากน้อยนี้ เรายืนยันรับรองความบริสุทธิ์แห่งสมบัติที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคผ่านมา ให้เข้าสู่จุดหมายปลายทางที่ปลอดภัยทั้งนั้น ไม่มีคำว่ารั้วไหลแตกซึม เวลานี้ทองคำของเราที่จะได้ในกลางเดือนเมษาๆ นี้จะไม่น้อยกว่า ๘๐๐ กิโล ทั้งหลอมเก่าหลอมใหม่รวมกันแล้วจะไม่น้อยกว่า ๘๐๐ กิโล และดอลลาร์เวลานี้มีอยู่แล้วสามล้านกว่า เงินสดมีอยู่แล้วเวลานี้ ๗๐๐ ล้าน ในความควบคุมของหลวงตาบ้วนเป็นผู้รับผิดชอบแต่ผู้เดียว

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายตายใจได้ว่า หลวงตาซึ่งเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายนี้ไม่ได้นำพี่น้องทั้งหลายเพื่อความลุ่มจมน แต่จะนำไปเพื่อความแคล้วคลาดปลอดภัยทั้ง

ประเทศ สมบัติทุกชิ้นทุกอันเรานำเข้าสู่จุดหมายปลายทางที่ปลอดภัยด้วยกันทั้งนั้น จะพยายามอย่างนี้ตลอดไปเต็มความสามารถ แม้จะเผาแก่ชราแล้วก็ตาม ความเมตตา สงสารนี้ครอบโลกธาตุ พุดอย่างเปิดหัวใจ ใจเราเป็นอย่างนั้นจริง ๆ แต่ก่อนไม่เคยเป็น

เวลากิเลสครอบงำหัวใจนี้ ใจตีบตันอันตู่ มองหาอะไรก็ไม่เห็น เหมือนคนตาบอด แต่พอกิเลสเปิดออกจากหัวใจ เผาศพกิเลสเรียบร้อยแล้ว ความสว่างจ้าปรากฏขึ้นแทน ที่จนเป็นที่อัศจรรย์ตัวเอง เพราะไม่เคยคาดเคยคิดว่าจะรู้จะเห็นจะเป็นอย่างนี้ แต่ก็ได้ มาเป็นเต็มหัวใจประจักษ์ใจเราแล้วในเวลานี้ เกิดความอัศจรรย์น้ำตาร่วงอยู่บนภูเขาวัด ดอยธรรมเจดีย์ ไม่นอนทั้งคืน เพราะอัศจรรย์ธรรมประเภทที่รู้ที่เห็นขึ้นมาในขณะนั้น ด้วย อัศจรรย์พระพุทธเจ้าที่เป็นผู้โปรดเมตตาแนะนำสั่งสอนด้วย อัศจรรย์ธรรมที่ว่า เป็นธรรมชาติครอบโลกธาตุนี้ด้วย แล้วสงสารโลก

ซึ่งเราก็เคยเกิดมากับโลกสกปรกโสภณ เกิดขึ้นมาด้วยอำนาจของกิเลสตัณหา สกปรกโสภณ แล้วจิตได้ผ่านพ้นจากสิ่งเหล่านี้มาที่เคยปิดบังเรามาจน ได้ผ่านพ้นขึ้นมาหมดแล้ว สว่างจ้าขึ้นมาในจิตใจของเรา จึงเกิดความอัศจรรย์ น้ำตาร่วงด้วยความ อัศจรรย์แห่งธรรมที่ปรากฏขึ้นในขณะนั้นด้วย น้ำตาร่วงเพราะอัศจรรย์พระพุทธเจ้า และธรรมชาติที่ครอบโลกธาตุนี้ด้วย น้ำตาร่วงเพราะสงสารโลกทั้งหลายซึ่งเคยเป็นมา ด้วยกัน บัดนี้จิตใจของเราได้พ้นไปหมดแล้วในภาวะแห่งความทุกข์ยากลำบากทรมาน แสนสาหัส เป็นมากี่กัปกี่กัลป์ ได้หลุดพ้นไปแล้ว แต่โลกทั้งหลายยังจมกันอยู่ในกอง มุตรรกองคูดทั่วหน้ากันหมดในสามแดนโลกธาตุนี้

เราจมอยู่ในกองมุตรรกองคูด คือความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาเหมือนกอง มุตรรกองคูด ซึ่งสัตว์ทั้งหลายก็ยินดีกันมาก ถ้าสอนให้ออกจากกองมุตรรกองคูดนี้ไม่ยอม ไป มันอยากเข้าสู่กองมุตรรกองคูด ได้เท่าไรไม่พอ ตายก็ตายขอให้ได้ก็แล้วกัน ทั้ง ๆ ที่ ไม่ได้ตายเปล่า ๆ ก็ไม่ยอมถอยในความอยากได้ ราคะตัณหาก็ก็น่าเห็นใจกันได้เท่าไร ๆ ก็ ไม่พอ ราคะ แปลว่า ความกำหนัดยินดีในหญิงในชาย ทั้งสัตว์ทั้งบุคคลยินดีด้วยกันทั้ง นั้น ธรรมชาตินี้ไม่มีใครศึกษาเล่าเรียนจากที่ไหน โรงร่ำโรงเรียนสอนราคะตัณหาไม่มี มันมีอยู่กับหัวใจของทุกสัตว์ทุกบุคคลโดยหลักธรรมชาติของมัน แล้วเสพสมกันไปด้วย ไม่ต้องมีครูมีอาจารย์เขาก็เป็นไปอย่างนั้นเรื่อยมา

ตัวนี้เป็นตัวสำคัญมากที่ทำให้โลกมนุษย์เราเฉพะอย่างยิ่งชาวพุทธเราให้เลย ขอบเขต เป็นน้ำล้นฝั่ง สั่งสมตั้งแต่ราคะตัณหาเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มหญิงเต็มชาย มี แต่การตกแต่งส่งเสริมกองมุตรรกองคูดนี้ ถือว่าเป็นของดี ๆ โดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว ผลที่สุดผู้ มีผิวแล้วผู้มีเมียแล้วก็ไม่พอ อยากได้ผิวอยากได้เมียด้วยกันเต็มโลกเต็มสงสาร เอา มนุษย์มาเต็มประเทศไทยของเรา นี้หญิงทั้งประเทศ นี้ชายทั้งประเทศ ให้หญิงทั้ง

ประเทศนี้ให้เป็นภรรยาของชายคนนี้นั้นชายทั้งประเทศให้มาเป็นัวของหญิงคนนี้นั้นหญิงคนนี้ยังจะหากวาดหาต้อนเอาอีก ว่าไม่พอกับความต้องการ

ผู้ก็กวาดต้อนหาหญิงว่าไม่พอกับความต้องการ เมียก็กวาดต้อนหาผู้ใหม่ว่าไม่พอกับความต้องการ คว่าอยู่ตลอดเวลา ถ้าหากว่าเป็นไปได้ก็จะไปแย่งเอาเทวดาบนสวรรค์ชั้นพรหมมาเป็นผู้มาเป็นเมียกันอีก ยังหาไม่ได้จริง ๆ เหรอ ไปคว้าเอาหมาทั้งตัวผู้ตัวเมียมาเป็นผู้เป็นเมียกันก็ยั้งได้ เพราะกิเลสตัวนี้กล่อมลือกมาก ไม่ให้สัตว์ทั้งหลายรู้เนื้อรู้ตัวเลยว่าเป็นสัตว์ต่ำสัตว์สูง ว่าเป็นความพอเหมาะพอดี สวมได้สวมใส่ไปหมดเพราะความพอใจที่ฝังอยู่ภายในใจ ทำจิตใจให้มีมิติปิดตาไปหมด ถ้าไม่มีธรรมเป็นเครื่องกำจัด ไม่มีธรรมเป็นเครื่องห้ามลื้อ ไม่มีธรรมเป็นเครื่องบังคับบัญชาแล้วหญิงชายเฉพาะมนุษย์เราทั่วโลกนี้จะกัดกันแหลกเหลวไปหมด ยิ่งกว่าหมาทั้งประเทศไทยเรารู้ไม่ได้ เพราะอำนาจแห่งราคะต้อนหาไม่มีเบรคห้ามลื้อ

เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนให้มีเบรคห้ามลื้อด้วย กามเมสุ มิจฉาจาร ให้ยินดีในผู้ในเมียนีเท่านั้น ห้ามเด็ดขาดไปยุ่งกับหญิงอื่นชายใด เอาศีลเข้าครอบเอาศีลเข้าบังคับให้ผู้เมียอยู่ร่วมกันเป็นสุขสบาย ตายใจกันได้ ผากเป็นผากตายกันได้ ฟังเป็นฟังตายกันได้ รักสนิทกันตั้งแต่วันแต่งงานกันจนกระทั่งถึงวันตายไม่จิตจางห่างเหินเลย เพราะอำนาจแห่งศีลธรรมนี้ครอบเอาไว้ นี้ละศีลท่านครอบเอาไว้แบบนี้ให้มนุษย์เรามีขอบเขต

ใครมีผู้แล้วให้ทราบว่ามีผู้ มีข้อบังคับไว้แล้ว จะไปหาผู้อื่นชายใดมาแทรกไม่ได้ ผู้มีเมียก็ให้ทราบว่ามีเมียแล้วไปหาหญิงอื่นหญิงใดมาแทรกไม่ได้ เป็นภัยต่อครอบครัวของเรา หญิงหาผู้อื่นมาก็มาทำลายผู้ตัวเอง ชายไปหาเมียไหนมาก็มาทำลายเมียตัวเอง ท่านจึงเอาศีลกันเอาไว้ห้ามไม่ให้เลยขอบเขตของศีลของธรรม ผู้เมียนั้นก็อยู่เย็นเป็นสุขสบาย ลูกเต้าหลานหลานเกิดขึ้นมาในของผู้ของเมียนั้นก็มีแบบพิมพ์อันดีงาม ได้ศึกษามีขอบมีเขตมีฝั่งมีฝาท่อไป ก็กลายเป็นเด็กมีฝั่งมีฝามีขอบประเพณีมีศีลธรรมครอบงำ ก็มีความสงบร่มเย็น นี้เพราะศีลธรรมเป็นเครื่องบังคับไว้

ขอให้พี่น้องทั้งหลายจำไว้ว่าศีลธรรมเป็นของสำคัญมากนะ ขาดศีลธรรมเสียอย่างเดียวผู้กับเมียไว้ใจกันไม่ได้เลย อย่างน้อยทะเลาะกัน ไปที่ไหนลับสายตาไม่ได้ ผู้ก็ดีเมียก็ดีลึกร้อยตัวสู้ไม่ได้ มันรวดเร็วที่จะทำความชั่วช้าลามกต่อกามกิเลสอันนี้ จึงต้องได้เอาศีลเข้ากำกับมัดมันไว้ตลอดเวลาให้เข้มแข็ง อย่าอ่อนแอในศีลข้อนี้

ถ้าท่านทั้งหลายอยากมีความสงบร่มเย็นต่อกันระหว่างสามีภรรยา และเป็นคติตัวอย่างอันดีงามแก่กุลบุตรสุดท้ายภายหลัง ขอให้ท่านศีลนี้มามัดไว้ให้ต้อยให้มันกระดิกพลิกแพลงไปไหน ให้อยู่กับกรอบ ผู้ให้อยู่กับเมีย เมียให้อยู่กับผู้เท่านั้น อย่าผาก

เป็นฝากตายฝากพินฝากไฟไว้กับใคร มันจะมาเผาตัวของเราเอง นี่เป็นเรื่องสำคัญที่พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธ จะได้นำศีลข้อนี้มากำกับเป็นเข้มแข็งที่สุดภายในตัวของเราแล้ว เราจะมีธรรมะสงบรรมเย็นทั่วหน้ากัน

วันนี้การแสดงธรรมก็เห็นสมควรแก่เวลา หากว่าผิดพลาดประการใด หรือว่าสูงไปต่ำไป ก็ขออภัยพี่น้องทั้งหลายด้วย แต่ผู้แสดงนี้แน่ใจว่าไม่ผิดไม่สูงไปไม่ต่ำไป เพราะกิเลสเหี้ยมยำหัวใจมนุษย์ ทำมนุษย์ให้เสียหายนั้นมาก มีระดับสูงยิ่งกว่าธรรมแสดงเวลานี้ด้วยซ้ำ ถ้าหากว่าเราจะนำธรรมมาแสดงให้ถึงเหตุถึงผลถึงพริกถึงขิงถึงตัวกิเลส ให้กิเลสหมอบราบไปแล้ว โลกสกปรกของเรานี้จะฟังไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงเอาพอเบา ๆ เพียงขนาดนี้ก็คิดว่าพอปฏิบัติกันได้ ถ้าเทศน์ขนาดเพียงเท่านี้ยังปฏิบัติไม่ได้แล้วก็สุดวิสัยแห่งชาวพุทธเราที่จะก้าวเดินไปได้ จะมีแต่ขวากแต่หนามเต็มบ้านเต็มเมือง

การแสดงธรรมวันนี้ก็เห็นว่าสมควรแก่เวลา เทศน์ไปเทศน์มาคนแก่ขึ้นเวทีเหนื่อยลง ๆ ลมปากก็หมด ร่างกายก็อ่อนเพลีย จึงขอความสวัสดิ์และขอขอบคุณพี่น้องที่รักชาติทั้งหลาย ที่ได้มาร่วมมือร่วมใจกันสละสมบัติเงินทองข้าวของเพื่อมนุษยชาติของเราโดยทั่วกันเทอญ